

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2013. évi november 25. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A garázdaság büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2013. évi szeptember hó 12. napján kihirdetett 3.Bf.165/2013/8. számú ítéletét helybenhagyja.

I. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma:

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki zaklatás vétségében (Btk.176/A § (1) bekezdés) társtettesként elkövetett garázdaság büntetében (Btk.271.§ (1) (2) bekezdés a) pontja) és testi sértés vétségében (Btk. 170.§ (1) bek.) és 2 évi időtartamra próbára bocsátotta. Vele szemben a rongálás vétsége (Btk.324.§ (1) (2) bekezdés a) pontja) indult eljárást megszüntette.

II. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett garázdaság büntetében (Btk.271.§ (1) (2) bekezdés a) pontja) és testi sértés vétségében (Btk. 170.§ (1) bekezdés) állapította meg és 1 évi időtartamra próbára bocsátotta.

III. r. vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság büntette miatt megrovásban részesítette.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I. r. vádlott és védője felmentésért, II. és III. r. vádlottak és védőjük ugyancsak felmentés céljából a védő másodlagosan megalapozatlanság miatt hatályon kívül helyezés érdekében jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész a határozatot tudomásul vette.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokon eljáró törvényszék a elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta akként, hogy I. és II. r. vádlottakat a garázdaság büntette miatt emelt vád alól felmentette és mindkét vádlottat megrovásban részesítette.

III. r. vádlottal szemben a törvényszék 2013.június 04. napján kelt és 2013.június 21. napján jogerőre emelkedett 3Bf.165/2013/5 számú végzésével - halála miatt - az eljárást megszüntette.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a Be.386.§ (1) bekezdés b) pontja alapján a vádlottak és védőik fellebbezéssel éltek az indokok megjelölése nélkül. A védők jogorvoslatuk irányát, indokaikat írásban részletesen kifejtették. I. r. vádlott védője jogorvoslatának írásbeli indokolásában az első fokú ítélet elleni fellebbezésében írtakat változatlan tartalommal teljes terjedelmében fenntartotta „az időközben okafogyottá vált garázdasággal kapcsolatos rész kivételével”. Álláspontja szerint I. r. vádlott cselekménye nem alkalmas sem a zaklatás vétségének sem pedig a testi sértés vétségének megállapítására. Előbbi törvényi tényállás hiánya miatt sem, utóbbi a jogos önhatalom birtokvédelmi jogosultság igénybevétele miatt. Sírélmezte, hogy a törvényszék nem adott választ arra, hogy a védői álláspont miért nem fogadható el, továbbá nem küszöbölte ki az első fokú ítélet hiányosságait, nem indokolta, hogy egyes tanúvallomásokat miért hagyott figyelmen kívül, másokat miért fogadott el. Arra sem tért ki a másodfokú bíróság, hogy miért hagyta figyelmen kívül az I. r. vádlott által becsatolt bizonyítékot, amely az ingatlan előtti területen a járművezetők általi gyakori dudálásra vonatkozott. Az I. r. vádlott által becsatolt videó felvétel a törvényszék megítélésével szemben a védelem álláspontja szerint bizonyítékként figyelembe vehető.

II. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában kiemelte és részletesen indokolta miért nem ért egyet a másodfokú bíróság által kifejtett jogi állásponttal, miszerint a videó felvételeket teljes körűen ki kell zárni a bizonyítékok köréből. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a bizonyítékok körébe vonja be a II.rendű vádlott által készített videó felvételeket, tegye azt ismételten a bizonyítás anyagává és e körben is indokolta álláspontját hangsúlyozva, hogy a videó felvételen látottakból az a következtetés vonható le, hogy ... a vele szemben, illetve a parkolás gátló eszköz megszerzése érdekében kifejtett erőszak ellen jogszerűen léphetett fel, az önhatalom jogos kereti között akadályozhatta meg azt, hogy testvére tőle a tulajdonát képező parkolás gátlót erőszakkal megszerezze. Utalt a védő ... tanú vallomására is, aki szerint a vádlottak sérüléseiket csak a parkoló őrről miatti huzakodásban szereztek.

Összességében II. r. vádlott felmentését kérte a könnyű testi sértés miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában, alanyi bűnösség szándékosság hiányában jogos védelmi helyzetre alapítottnak.

A fellebbezési főügyészség átiratában indítványozta a tényállásnak a magánindítványok előterjesztésének időpontjaival történő kiegészítését az iratok tartalma alapján. Álláspontja szerint vitatható, hogy a vádlottak cselekvősege nem volt alkalmas a közösség nyugalmanak megsértésére. A bejelentett védelmi fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadják, azonban a megalapozott tényállásra tekintettel a másodfokú eljárásra eredményre nem vezethetnek.

A másodfokú bíróság nem tért ki indoklásában arra, hogy az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabályok nyújtanak-e kedvezőbb elbírálást. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elkövetéskori szabályok alkalmazandók.

Összességében a védelmi fellebbezések büntetőjogi felelősség további hiányára vont következtetéshez nem vezethetnek.

Észlelte továbbá, hogy a fellebbezések a másodfokon hozott részbeni felmentést eredményező rendelkezésekre tekintettel joghatályosak, így az ítélet teljes körű harmadfokú felülbírálatának lehetőségét a súlyosítási tilalom kereti között megnyitják, azonban a fellebbezések joghatályos volta a másodfokú bíróság által megjelölt a Be.386.§ (1) bekezdés b) pontjában megjelöltektől eltérően a Be.386.§ (1) bekezdés c) pontján alapszik.

A védelmi fellebbezések okán az ítéletábra a harmadfokú eljárás keretében a Be.393.§ (1), (2) bekezdései alapján tartott nyilvános ülésen a másodfokú bíróság ítéletét a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta a Be.387.§ (1) bekezdésére figyelemmel a Be.386.§ (1) bekezdés c) pontjában írtak alapján.

I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen védencével egyetértésbe az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében és a másodfokú bíróság ítélete ellen jogorvoslatában előadottakat változatlan tartalommal fenntartotta. Kiemelte határozott meggyőződése, hogy a bizonyítási eljárás során felkínált videó felvétel felhasználható.

II. r. vádlott ugyancsak fenntartotta írásban indokolt jogorvoslatát nyomatékosítva, hogy a videó felvételek felhasználhatók, mely felvételekből szubjektíven és objektíven is levonható következtetés arra, hogy az egyes cselekvések mire terjedtek ki és abból vissza lehet következtetni a valós aktuális tudattartalomra. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság e körben kifejtett érvelése aggályos. Amennyiben a harmadfokú bíróság a videó felvételek felhasználhatósága mellett dönt a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelenlévő képviselője az írásbeli indítványában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta. Utalt arra, hogy a másodfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a vádlottak számára az elkövetéskori vagy az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabályok alkalmazása kedvezőbb elbírálást, azonban helytálló az elkövetéskor hatályos büntető törvény alkalmazása.

Az ítéletábra a felülbírálat során megállapította, hogy az első és másodfokú bíróságok a perrendi szabályok sérelme nélkül folytatták le az eljárást.

A másodfokon eljáró bíróságok - eltérően az elsőfokú bíróság és a védők álláspontjától - arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádbeli cselekmény idején készült videofelvételek a Be.78.§ (4) bekezdésére figyelemmel nem használhatók fel a büntetőeljárás során törvényesen beszerezett bizonyítékként.

E körben a másodfokú bíróság részletesen indokolta álláspontját, melyet a védők a harmadfokú eljárásban aggályosnak ítélték.

A Be.10.§-a a büntetőjogi felelősség önálló elbírálásáról rendelkezik és kimondja „abban a kérdésben, hogy a terhelt követett-e el és milyen bűncselekményt... nem köti a más eljárásban... így különösen a polgári eljárásban... hozott határozat, illetőleg az abban megállapított tényállás”. A törvényszék hivatkozott a vádlottak közötti polgári peres eljárás eredményére és úgy ítélte meg, hogy a személyiségi jogok polgári jogi védelmén túlmenően a magánszféra büntetőjogi védelme is biztosított többek között a büntető törvénykönyv rendelkezései által. E körben az ítéletábra utal rá, hogy a törvényszék mérlegelési jogkörében döntött, amely a megalapozott tényállásra tekintettel a Be.388.§ (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú eljárásban alappal nem támadható.

I. r. vádlott és védőjének álláspontja szerint e vádlott a terhére rótt zaklatás vétségét nem követte el törvényi tényállási elem hiányában. A védelem kifogásolta, hogy miért hagyta mindkét bíróság figyelmen kívül ... tanúvallomását és miért fogadta el ... tanúvallomását teljes terjedelmében. Az I/B. tényállásban rögzített cselekmény tekintetében az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett és értékelésre került ... vallomása is (I. fokú ítélet 12. oldal 7. bekezdésétől). Az elsőfokú bíróságnak e tényállás tekintetében ellentétes bizonyítékok álltak rendelkezésre, amelyeket értékelési körébe vont és mérlegelési jogkörében eljárva állapított meg tényállást és vont a vádlott büntetőjogi felelősségére következtetést, amely alappal ugyancsak nem támadható, mint ahogyan arra helytállóan utalt a másodfokú bíróság is.

I. és II. r. vádlottak és védőik egyöntetűen fejtették ki álláspontjukat a vádlottak egymás sérelmére elkövetett testi épség elleni cselekmény tekintetében a videofelvételek felhasználhatóságát illetően. E körben az elsőfokú bíróság a becsatolt videofelvételeket is törvényesen beszerzett bizonyítékként értékelte és felhasználta a tényállás megállapításakor és mindkét vádlott bűnösségét megállapította testi sértés vétségében (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) bekezdés).

A másodfokú bíróság a videofelvételeket kirekesztette a bizonyítékok köréből és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást ... tanúvallomása és a becsatolt látletelek alapján is megalapozottnak találta és úgy ítélte meg, hogy a vádlottaknak az egymás bántalmazása során tanúsított magatartásából, a cselekmény elkövetési módjából, a testi sértés okozására irányuló eshetőleges szándékra alappal vonható következtetés. A mérlegeléssel megállapított tényállás ugyancsak nem támadható.

A másodfokú bíróság a vádlottakat a garázdaság büntetnének vádja alól felmentette, melyet a másodfokú ügyész jogorvoslattel nem támadott.

A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelenlévő képviselőjének álláspontja vitatható, hogy a vádlottak e körben kifejtett cselekvősege nem volt alkalmas a közösség nyugalmanak megsértésére.

A büntetőjogi szankciók közül a másodfokú bíróság a vádlottakkal szemben az intézkedés legenyhébb formáját a megrovást alkalmazta, mellyel az ítélőtábla is egyetértett és az is helytálló, hogy az ügyben az 1978. évi IV. törvény rendelkezéseinek alkalmazása indokolt.

Mindezek alapján az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be.397.§-a alapján helybenhagyta, rögzítette I.rendű vádlott megváltozott személyi igazolványának számát.

Debrecen, 2013. november 25.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Bakó József sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 3Bf.165/2013/8. számú ítélete az ítélőtábla jelen határozatával 2013. november 25. napján jogerős.

Debrecen, 2013. november 25.

. Balla Lajos sk.

a tanács elnöke